

БѢТ. ІАКВЪЗ. ИСАУЪ БЫЛЪ ИСКУСЕНЪ ЛОВЧІИ
 ГЛ. КѢ. (АВЦІА) И ЗЕМЛЕДѢЛЕЦЪ, А ІАКВЪЗ БЫЛЪ
 Г. КЗ. МЪЖЪ БЛАГОЧЕСТІВЪЗ И СѢ НАХОЖДАЛЪ СЕ-
 Г. КИ. КОГА ОУДОМА СИ. БАЩАТА ЛЮБИЛЪ И-
 ГЛ. КЗ. САУА, А ПАКЪ МАЙКАТА ЛЮБИЛА ІАКВЪА.
 Г. А. КАТО ДОСТИГНАЛЪ ІСААКЪ ВЪ СТАРОСТЬ,
 Г. Б. ГОВОРѢМЪЗ МЪ СѢ ПОМРАЧИЛИ ОЧИТИ И НЕ
 Г. Г. МОЖИЛЪ ДА ВІЖДА, ЗАРАДИ ТОВА ПОМЫ-
 Г. А. СЛИЛЪ ДА БЛАГОСЛОВИ СЫНОВѢТИ СИ, И
 Г. А. ЦѢЛЪ ДА ДАДЕ ПЕРВЕНСТВОТО, КОГА ГИ
 Г. А. БЛАГОСЛАВА, НЕ НА ДОБРОДѢТЕЛЬНАГО ІА-
 Г. А. КВЪА, АМИ НА СЛОЧЕСТІВАГО ИСАУА. ВЪ
 Г. А. ТОВА НАМѢРЕНІЕ ІСААКЪ РЕКАЛЪ НА СЫНА
 Г. А. СИ ИСАУА: ИДИ НА ПОЛѢТО И МИ ОУЛОВИ
 Г. А. КАКАВТИГОДИ ЛОВЪЗ Ѡ ДІВИЧЪ, И КАТО
 Г. А. ЗГОТВИШЪ Ѡ НЕГѠ КАКВОТО ІАСТЕ АЗЪ
 Г. А. ЛЮБА, ПРИНЕСИ МИ ГО ЗАРАДИ ДА ТА БЛА-
 Г. А. ГОСЛОВИ ДУШАТА МИ, ДО ДѢ НИ СѢМЪ
 Г. А. ОУМРАЛЪ. ТОВА ЧЪЛА РЕВѢККА, И ТОСЪ
 Г. А. ЧАСЪ ФАТИЛА ДА МЫСЛИ, САСЪ КАКВА РА-
 Г. А. БОТА БЫ МОЖИЛО ДА СѢ ЗАВАРТИ, ЗАРАДЪ
 Г. А. ДА БЛАГОСЛОВИ БАЩАТА ПО МАЛКІАТЪ
 Г. А. СЫНЪ ІАКВЪА. ПОСЛѢ ТОВА ПОВЕЛѢЛА НА
 Г. А. ІАКВЪА ДА ДОНЕСЕ Ѡ СТАДОТО ДВѢ ЁРИ-
 Г. А. ТА, И ДА ЗГОТВИ Ѡ ТѢХЪ ТІА ІАСТЕ КА-
 Г. А. КВОТО ДА АРЕСА БАЩИ МЪ, ДѢТО НЕГО-
 Г. А. ТОЙ КАТО СѢ ПРЕМѢНИ ВЪ ИСАУВЪЗ О-